

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200458
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200458.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Šrobárova 8, Košice, IČO: 00 397 768, zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Zoborská 13, Košice, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Ružová 10, Bratislava 24, IČO: 31 797 903, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18. januára 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2017-101 zo dňa 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2017-101 zo dňa 12. septembra 2017 zamietla.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017. Zároveň krajský súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa § 170 písm. a/ SSP.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že nenávratný finančný príspevok na financovanie projektov bol žalobcovi poskytnutý na základe uzatvorených zmlúv o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (zmluva č. 060/2010/2.1/OPVáV, č. 061/2010/2.1/OPVáV, č. 104/2010/2.2/OPVáV, č. 049/2009/2.1/OPVáV, č. 034/2009/2.1/OPVáV, č. 117/2010/2.2/OPVáV) s riadiacim orgánom po tom, čo bol žalobcovi na základe jeho žiadosti schválený nenávratný finančný príspevok na financovanie projektov, a to rozhodnutím o schválení nenávratného finančného príspevku. Výsledkom verejného obstarávania bolo uzavretie zmluvy s úspešnými uchádzačmi vo verejnom

obstarávaní, a to uzavretie Rámcovej dohody č. 201/2013 s úspešným uchádzačom K-TRADE spol. s.r.o. v časti 1. zákazky s dojednanou kúpnu cenou za dodanie tovaru v hodnote 771.372,16 eur bez DPH a uzavretie Rámcovej dohody č. 202/2013 s úspešným uchádzačom FISHER Slovakia, spol. s.r.o. v časti 2. zákazky s dojednanou kúpnu cenou za dodanie tovaru v hodnote 436.255,44 eur bez DPH. Žalobca vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre bio-medicínsky výskum“, a to uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Vestníku verejného obstarávania č. 221/2012 zo dňa 19.11.2012 pod zn. 13859-MST, ako aj v Úradnom vestníku S 223/2012 zo dňa 20.11.2012 pod zn. 367459.

3. Krajský súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že žalovaný vykonal v čase od 05.10.2016 do 18.01.2017 kontrolu postupu žalobcu pri verejnom obstarávaní. O výsledku vykonanej kontroly vypracoval žalovaný Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017, ktorý doručil žalobcovi. Žalobca k protokolu podal vyjadrenie, v ktorom namietal zistenia žalovaného, nakoľko mal za to, že konal v súlade s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Žalovaný doručil žalobcovi vyjadrenie k namietaným skutočnostiam, v ktorom konštatoval, že námietky žalobcu, resp. jeho vyjadrenie k protokolu sú nepodstatné.

4. Krajský súd mal za to, že výsledné materiály z vykonanej kontroly (protokol a vyjadrenie) a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Napadnutý Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní je predovšetkým zhrnutím kontrolných zistení, ktoré viedli žalovaného k záveru o porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, pričom pre žalobcu z neho bezprostredne nevyplývajú žiadne konkrétne práva a povinnosti. Protokol nie je rozhodnutím orgánu verejnej moci (individuálnym správnym aktom), ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalobcu alebo sa ich priamo dotýkal. Protokol ako záznam o výsledkoch vykonanej kontroly slúži predovšetkým ako podklad pre ďalší administratívny postup žalovaného. Protokol môže byť tiež použitý ako dôkaz o porušení zákona o verejnom obstarávaní zo strany žalobcu v postupe zadávania predmetnej zákazky aj pre potreby prípadného konania o vrátenie poskytnutého finančného príspevku alebo jeho časti podľa zákona č. 528/2008 Z. z. Uloženie pokuty resp. povinnosti vrátiť verejné finančné prostriedky by nepochybne predstavovali zásah do právneho postavenia žalobcu, do jeho práv a právom chránených záujmov. K takémuto zásahu do právnej sféry žalobcu však nemohlo dôjsť už vydaním samotného Protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní alebo vyjadrením žalovaného k námietkam žalobcu voči Protokolu, ktoré nemajú povahu rozhodnutí o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu. Ak by došlo na základe Protokolu o kontrole k vydaniu rozhodnutia žalovaného o uložení pokuty pre zistené porušenie zákona o verejnom obstarávaní, prípadne k rozhodnutiu orgánov správy finančnej kontroly o povinnosti vrátiť finančné prostriedky poskytnuté na účely financovania zákazky, takéto rozhodnutia sa môžu nepriaznivo prejaviť v právnej sfére žalobcu a možno ich na základe žaloby podrobiť súdnemu preskúmaniu v správnom súdnictve. Súd zároveň poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/26/2012, podľa ktorého protokol ako taký nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sám osebe nepredstavuje zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

5. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí v rámci správneho súdnictva, a preto s poukazom na ust. § 98 ods. 1 písm. g/ SSP žalobu odmietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), odklonil sa od ustálenej

rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP) a podanie žalobcu bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

7. Žalobca nesúhlasil s výkladom zákona o verejnom obstarávaní v kontexte zákona č. 528/2008 Z. z. (§ 27a a iné) zo strany krajského súdu a mal za to, že napadnuté správne akty žalovaného ovplyvňujú právne postavenie žalobcu a môžu mať za následok vznik závažnej ujmy na jeho subjektívnych právach, a to v súvislosti s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní č. 25/2006 Z. z. (ďalej len „ZVO“) v spojení so zákonom č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“).

8. Podľa žalobcu Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní, ktorým žalovaný rozhodol o tom, že žalobca konal v rozpore so ZVO, ako aj vyjadrenie, sú správnymi aktmi, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práva, právom chránených záujmov žalobcu, nakoľko na základe záverov uvedených v Protokole môže riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z. vyzvať žalobcu ako prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky. V prípade, ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy riadiaceho orgánu, riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 3, resp. § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. obligatórne rozhodne o vrátení až jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve - takéto právoplatné rozhodnutie by bolo exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné začať exekučné konanie voči žalobcovi. V dôsledku uvedeného správneho aktu žalovaného tak dochádza k zásahu do nadobudnutých práv žalobcu a jeho ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia daného nároku, najmä pokiaľ ide o jeho právo na poskytnutie nenávratného finančného príspevku v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z.

9. Žalobca mal za to, že žalobou napadnuté správne akty podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú práva právom chránených záujmov žalobcu, ide o správne akty orgánu verejnej správy, ktoré zakladajú, menia, resp. zrušujú práva a povinnosti žalobcu a ktorými môžu byť práva a povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

10. Žalobca zároveň požiadal najvyšší súd priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutého rozhodnutia. Žalobca mal za to, že v dôsledku napadnutého rozhodnutia môže dôjsť k nenapraviteľným následkom nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale tiež vo vzťahu k verejnosti, študentom a zamestnancom žalobcu, keďže bezprostredne hrozí, že voči žalobcovi budú uplatňované a vykonávané postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. Podľa žalobcu uplatnením finančných postihov hrozí, že v prípade zaplatenia uplatnených finančných postihov žalobcom bude vážne ohrozené vykonávanie jeho základných úloh, resp. bude vážne ohrozené ich plnenie a že v prípade nezaplatenia finančného postihu bude žalobcovi v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. uložená povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uloženého postihu a zároveň hrozí, že konanie žalobcu (nezaplatenie) môže byť považované za porušenie finančnej disciplíny a bude mu uložený odvod a penále podľa § 31 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

13. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre bio-medicínsky výskum“, a to uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Vestníku verejného obstarávania č. 221/2012 zo dňa

19.11.2012 pod zn. 13859-MST, ako aj v Úradnom vestníku S 223/2012 zo dňa 20.11.2012 pod zn. 367459. Žalovaný vykonal v čase od 05.10.2016 do 18.01.2017 kontrolu postupu žalobcu pri verejnom obstarávaní. O výsledku vykonanej kontroly vypracoval žalovaný Protokol o výsledku kontroly dodržiavania ZVO č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017, ktorý doručil žalobcovi. Žalobca k protokolu podal vyjadrenie, v ktorom namietal zistenia žalovaného, nakoľko mal za to, že konal v súlade s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Žalovaný doručil žalobcovi vyjadrenie k namietaným skutočnostiam, v ktorom konštatoval, že námietky žalobcu, resp. jeho vyjadrenie k protokolu sú nepodstatné.

14. Žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave 27.03.2017 domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania ZVO č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017. Napadnutým uznesením krajský súd žalobu žalobcu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, keďže neboli naplnené podmienky na preskúmanie rozhodnutí v rámci správneho súdnictva.

15. Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutia orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom, ktorý sa vzťahuje dňom nadobudnutia jeho účinnosti aj na konania začaté podľa piatej časti OSP.

16. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba. Podľa ods. 3 na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

17. K vyhláseniu uznesenia krajského súdu v predmetnej veci došlo dňa 12.09.2017, čiže po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku. S ohľadom na prechodné ustanovenia § 491 ods. 2 a § 492 ods. 3 SSP, teda rozhodoval Najvyšší súd o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku.

18. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 7 SSP, správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom

chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

22. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky súd skúmal aj povahu napadnutého protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní.

23. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd stalo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania ZVO č.18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017, ktorý krajský súd zhodne so žalovaným považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho rozsudku plne stotožňuje.

24. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

25. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

26. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

27. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

28. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že Protokol o výsledku kontroly nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sám o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu, keďže v ňom

neboli uložené sankcie alebo opatrenia.

29. Obsahom Protokolu o výsledku kontroly sú výlučne kontrolné zistenia porušenia zákona o verejnom obstarávaní a oprávnenie žalobcu vyjadriť sa ku kontrolným zisteniam. Výsledok kontroly nie je individuálny správny akt s vykonateľným výrokom, ktorého obsahom je rozhodnutie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobcu. Protokol o výsledku kontroly je iba podkladom pre začatie konania o prípadnom uložení sankcie za spáchanie deliktu na úseku verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom žalovaného, že napadnutý protokol uvedené požiadavky pre prípustnosť súdneho preskúmania v správnom súdnictve nespĺňajú. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp. zn. 5Sžf/31/2011 zo dňa 25.08.2011, vyplýva, že jediným aspektom, na základe ktorého bola konštatovaná prípustnosť súdneho preskúmania protokolu a zápisnice, bola v protokole uložená povinnosť kontrolovanému subjektu prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin, ktoré umožňoval uložiť v tom čase platný zákon č. 10/1996 Z. z. Keďže žalovaný postupoval pri kontrole postupu zadávania zákazky u žalobcu podľa ustanovení § 146a až § 146d ZVO, ktoré nadobudli účinnosť odo dňa 01.01.2010, nebola žalobcovi v napadnutom protokole uložená žiadna povinnosť, ktorá by zasiahla do jeho právnej sféry a ktorej uloženie by odôvodňovalo prípustnosť súdneho preskúmania protokolu a zápisnice v tomto štádiu konania. Predmetom súdneho prieskumu do budúca bude až rozhodnutie o uložení sankcie a to len za predpokladu, že konanie bude proti žalobcovi začaté na základe výsledkov predmetnej kontroly. Až v uvedenom konaní sa bude správny súd zaoberať jednotlivými podkladmi a dôkazmi vrátane citovaného Protokolu a preskúma zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.07.2015; sp. zn. 6Sžfk/15/2018 zo dňa 25.04.2018; sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14.02.2017).

31. Z uvedených dôvodov považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky právne závery krajského súdu, že napadnuté správne akty nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu, za vecne správne. Ide o opatrenia predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Keďže správna žaloba voči takýmto rozhodnutiam alebo opatreniam orgánov verejnej správy je neprípustná tak podľa § 248 písm. a/ OSP, ako aj podľa § 7 ods. 1 písm. e/ SSP, postupoval krajský súd v súlade so zákonom platným a účinným v čase vydania napadnutého uznesenia, keď žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol.

32. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. Žalobca sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že Protokol o výsledku kontroly dodržiavania ZVO č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.01.2017 nie je spôsobilý spôsobiť sťažovateľovi závažnú ujmu, nakoľko nemôže zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov žalobcu tak, ako už vyššie konštatoval najvyšší súd. Na základe uvedeného najvyšší súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.